

ČASOPIS SKAUTSKÉHO STŘEDISKA

Blaník

Pozdní jaro 2006

Úvodník

Přišlo nám jaro. Budí se příroda a s ní i středisko Blaník. Proběhl Řemřich, Blanické hry jsou za dveřmi a kousek opodál se blíží premiérová celostředisková účast na Pohádkovém lese se střediskovým srazem vedoucích v zádech.

I když se nedaří úplně vše - pamětníci si vzpomenu třeba na inventarizaci, ti ostatní se mohou podívat třeba na půjčovnu náradí - dobrého konce se dobrala nejedna aktivita. Jsem rád, že v tričku organizátorů jsou ke spatření nové tváře, které nás starší už ohrané a opotřebované buď doplňují nebo úplně nahrazují.

Chtěl bych na tomto místě moc poděkovat všem, kteří se ujali jakéhokoli úkolu na cestě za skvělými zážitky společně prožitými! Radost z dobře odvedené práce budiž jim za to odměnou!

Rocky

UTAJENÁ AKCE!

... aneb vyšel z toho

Tak přesně tak zněl nadpis jednoho článku v časopise na jaře 2005. Dneska již nic utajeného není, všichni všechno vědí a spousta lidí se zúčastnilo. A tak tu je pohled nejen od Řemřich teamu, ale i z druhé strany.

Někteří z vás možná vědí, že snahy o uspořádání vlastního čekatelského kurzu ve středisku nejsou ničím novým. To, že se to podařilo až letos, je dáno několika důvody. Prvním důvodem jsou lidé. Bez nich to nejde. Momentálně nám byl osud nakloněn, protože v současné době je ve středisku dost lidí, kteří už tolik nejsou svázáni prací s oddílem, ale zároveň mají stále chuť a prostor středisku pomáhat. Druhou důležitou věcí je mít potřebnou skautskou kvalifikaci. Abyste mohli na ČZ nějaký obor přednášet (třeba zdravotní), nestačí že mu rozumíte (vystudovali jste doktora). Je potřeba i jisté skautské ověření, jehož jedna část je, že tématu rozumíte a druhá část ta, že to umíte učit. Naštěstí se podařilo skoro veškeré potřebné kvalifikace získat na ty které ne, tak si pozvat odborníky odjinud. Třetím důležitým faktorem pro uspořádání takového kurzu jsou jisté zkušenosti organizační. Asi každý z nás někdy vedl družinovou schůzku, sobotní výpravu na Karlštejn nebo letní tábor, ale tyto akce jsou trochu odlišné. Myslím, že nejvíce zkušeností se nám podařilo nasbírat při organizování Výsadků. A neposlední důležitou ingrediencí jsou účastníci. Jako tým jsme z nich měli velkou radost a pracovně jsme si je překlátili na „pozitivní účastníky“.

Na konkrétní momenty z kurzu se zeptejte ve svých oddílech těch, kteří se zúčastnili. Já mohu jen s potěšením konstatovat, že máme ve středisku přes dvacet nových čekatelů a doufám, že to co se na kurzu dozvěděli si nenechají pro sebe, ale využijí v činnosti u svých oddílů.

Pokud se nestane něco nepředvídaného, počítáme s uspořádáním podobného kurzu i příští rok. Jestli máte nějaká přání (třeba ohledně změny termínu konání), či prosby (třeba ohledně náplně kurzu), průběžně nám je sděluje určitě se jimi budeme zabývat.

Díky středisku za podporu při přípravách a nakonec dovolte malou prosbičku: nepodceňujte prosím jisté administrativní úkony spojené s vedením oddílu, protože třeba takové chyby v registraci se vymstí i dále, například při přihlašování účastníků na Řemřích.

za tým, Bóža

7.4.-9. 4. + 28.4.-1. 5.

Možná někteří víte, nebo alespoň tušíte, že naše středisko pořádalo letos čekatelský kurs. Nazývali jsme ho, já ani nevím proč, ŘEMŘICH 2006. V pátek 7. 4. po „křížovém posezení“ se skupinka cca 30 – ti lidí + Rocky a Bóža sešla v levém rohu zahrady před kostelem u Habrovky. Jeli jsme z Hlavního nádraží do Mýta a odtamtud na faru do Strašic. Tam se naše skupinka (30 – ti lidí + Řeřich tým) prožila celý první víkend se spoustou zajímavého, zábavného, znamenitého programu se super lidmi.

Za tři týdny jsme se opět sešli. Tentokrát na Masaryčce. Místo Rockyho a Bóži s námi jely dvě Marušky a jedna Šárka z Řičan. Dojeli jsme do Litoměřic a došli do skautské základny v Mentaurově. Tam jsme se dozvídali nové informace, v neděli odpoledne až večer psali testy a v pondělí byli ústně zkoušení. Následovalo předání čekatelských dekretů (to byla opravdu nádhra).

Abych to celé shrnula, byla to super akce, úžasní lidé, ochotní členové Řeřich týmu (na fotkách je poznáte podle oranžových triček s logem této akce), veselé hry, vtipné momenty, zábavný program, skvělé jídlo... Prostě to byl Řeřich. A proto děkuji celému ŘŘ týmu, každému

jedinci, který se objevil alespoň na jednom víkendu a lidem, kteří se jakkoli podíleli na tom, co jsme prožili. DÍK!

Kád'a, Modrý Klíč

P. S.: Jestli chcete znát podrobnosti, zeptejte se zúčastněných, nebo se alespoň koukněte na fotky. (www.blanik.info)

Pozvánka na podzimní R&R akci střediska Blaník alias Výsadek 2006

Pro ty co se již nemůžou dočkat radím: rezervujte si čas opět na přelomu září a října a vyčkávejte. Po úvodu v kině, překonávání přehrady, či bydlení na zámku se můžete letos těšit na zcela nové prostředí a aktivity. Filmová upoutávka je k vidění na <http://www.blanik.info/rr/>

Bóža

Křížové posezení

Letos se nekonala klasická křížová cesta, na kterou jsme byli léta zvyklí, ale konala se mše v kostele na Habrovce. Celé středisko se sešlo na 16. hodinu před kostelíčkem.

Když jsem se v pondělí dozvěděl, že to bude malý kostelíček, nenapadlo mě, že bude až tak malinký. Ale celkově se mi líbil, byl totiž pojatý velmi jednoduše, hodně dřeva a žádní barokní andělíčkové, fresky a podobně. Hned jak jsme se zastavili, jako oddíl, na zahradě před kostelem, přiběhl k nám někdo ze střediska dal nám vytisklý obrázek znaku našeho oddílu. Nutno podotknouti, že nebyl zrovna moc kvalitní, ale to zas tak nevadilo: vypadalo to jako umělecké dílo.

Při vstupu do kostela jsme každý dostal papírové srdíčko. Na něj jsme napsali svoje jméno a prozatím si ho ponechali. Pak začala mše. Byla to vcelku normální mše, ale pan farář to trošku přizpůsobil pro nás, skauty. Dával nám i pár otázek. Naštěstí pan farář musel mluvit do mikrofonu a jelikož měl kratičkou šňůru, nedostal se tak daleko, aby se

mohl zeptat i mě. Na některé se vyskytly i celkem vtipné odpovědi. Jinak mě taky dostalo, když Radimovi po vyfocení 1 fotografie začal foťák nahlas převíjet film. Na tom bylo nejzvláštnější, že to byl fotoaparát digitální. Asi uprostřed mše jsme donesli pod schod dopředu náš znak, co vypadal jak to umělecké dílo. Potom jsme přeložili papírová srdíčka s našimi jmény a začali se zdravit navzájem. S kým ses pozdravil, tomu jsi předal srdíčko. A nikdo nevěděl, koho zrovna má a měnil dál. Jirka měl smůlu, stejně se mu to jeho srdíčko na konci vrátilo, tak ho musel měnit ještě jednou. Za to jméno, které bylo na srdíčku, jenž u vás skončilo, jste se měli každý den do Velikonoc pomodlit. Já jsem dostal Irču: Tak na ni vzpomínám a ty, čtenáři, tímto čtením taky.

Jinak mši doprovázel skvělý hudební orchestr, který zpíval hrát nejrůznější hity. Pak až na Vojtovu poznámku, že by oplatku mohli dávat alespoň s marmeládou, proběhla mše dobře. Škoda byla, že ve předu moc lidí nebylo a vzadu se nevešli do kostelíčka. No což.

Celé posezení bylo na místo konání a podmínky slušně zorganizované.

Ale já jsem vzpomínal na opravdové křížové cesty na Petříně a přemýšlel, proč se tak již neděje. Ano, mše byla zajímavá, ale člověk tam zasedl do lavic, poslouchal, byl tam spíš tak pasivně. Ale na Petříně, tam člověk musel do toho dát trochu sám sebe. Musel se na to připravit. Věnovat se tomu, poznávat, vymýšlet, opravdu pochopit význam Velikonoc a přispět svou troškou do mlýna. I maličkým krapetem vody tak, aby se mlýn točil. Ale tady musel někdo lít všichni vodu sám a mlýn se tedy nemohl otáčet tak, jak by měl. A to je vždycky škoda.

Tak snad za rok vám budu moc napsat, jak moc se mi líbila křížová cesta na Petříně či jinde, kdo co vymyslel, zahrál, zazpíval, odříkal, kdo to toho dal kolik úsilí. Snad za ten rok už to nebude jen posezení na hodinku, ale opravdová cesta. Cesta, která by byla hodna toho poslání.

Vojta, Černý Šíp

Team Building

Nedávno jsem měl s Kamilem rozepru o tom, jestli své spoluhráče povzbuzovat k vyšším výkonům a probouzet v nich zápal pro hru, nebo zda ze hry vyloučit jakékoli emoce a vášně.

Je důležité zamyslet se a odpovědět si na otázku, proč chodíme každý týden na Petřín a hrajeme společenské hry. To, abychom se zasmáli a pobavili se, není zdaleka tak důležité jako to, že při hře se mezi hráči rozvíjí spolupráce a týmová činnost a vytvářejí se přátelské vazby. Lidi spojuje pocit sounáležitosti s ostatními, jdou-li za stejným cílem a táhnou za jeden provaz. A o to bychom měli neustále usilovat. Podporovat neustálou motivací a hecováním. Toto slovo zní sice trochu negativně, ale znamená podporu, povzbuzování. Nutný je zápal, zanícení do hry. Je třeba pokoušet se o co nejlepší výsledek. Člověk musí do toho, co dělá, dát všechny své možnosti. To proto, aby se za svůj výkon nemusel stydět i přesto, že třeba nevyhrál. To dává člověku dobrý pocit, pocit radosti z toho, že odvedl dobrou práci. A k maximálnímu výkonu je nutná, promiňte, že to stále opakuji, obrovská motivace. Jeden podporuje druhého a musí mu to dávat hlasitě najevo. Nestačí spoléhat na to, že mi spoluhráči v duchu drží palce. Člověk to potřebuje slyšet. A já nepochybuji tom, že to potřebují slyšet i ostatní ode mne.

To, co zde celou dobu popisují, má ovšem jednoduchý název – Team Building. Tento termín je v současnosti čím dál tím frekventovanější a má to své důvody. Proto každá firma, která chce co nejefektivnější výsledky, posílá své manažery na několikadenní akce, kde se skupinově věnují hrám, běhají po lese, luští šifry apod. To vše, aby rozvíjeli týmovou spolupráci a vztahy mezi sebou, nejen pracovní. Neboť oni si uvědomují, že právě takto utužovaná spolupráce je na pracovišti nejdůležitější a nejlépe se osvědčuje. A to bychom si měli uvědomit i my.

Jirka, Černý Šíp

Co dělají skautky na schůzkách?

Jeden čtvrtek jsme kus schůzky věnovaly anketě o skautingu. Rozdělily jsme se do dvou družin a chodily po Jiřáku a ptaly se kolemjdoucích lidí. A tady je výběr těch nej a nej odpovědí.

Dráček + Vážka

1. Odpovídaly: 3 staré paní okolo 85 let.

- *Dobrý den, chtěli bychom se vás zeptat, jestli jste se už někdy setkali se skauty?*
- *No jistě, kdysi byli skaut, ještě za 1. republiky.*
- *Ano ano samozřejmě ...*
- *Tak to víte, že si je pamatujeme jsme takové mladice, tak se nedivte (smích).*

2. Odpovídali: 2 Angličané z čehož jeden byl napůl Čech

- *Dobrý den, chtěli bychom se vás zeptat, co si představíte když se řekne skaut ... aha vy jste Angličani. I Češi? OkSkaut!*
- *What I think about the Scout? (Po přeložení)*
- *Je to dobrá příležitost, jak si najít nové přátele a jak trávit volný čas ...*

3. Odpovídal: Pán okolo 65.

- *Dobrý den, chtěli bychom se vás zeptat, jestli jste se už někdy setkal se skauty?*
- *(byl dost zmatený)*
- *Eh ... Byli v tělocvičně, ta jednota a tak. Chodili přes kopce a cvičil. Nikdy jsem skautem nebyl.*

4. Odpovídal: Mladík okolo 25 let.

- *Dobrý den, (eh teda možná spíš ahoj) chtěli bychom se vás (eh teda tě, když už ti teda jednou tykám tak pořádně) zeptat, co se ti vybaví pod slovem skaut?*
- *No ... Jeden pán z patra prvního, pan Vandrák, vede vodní skauty!*

5. Odpovídal: Pán okolo 30 let.

- *Dobrý den, chtěli bychom se vás zeptat, co si představíte když se řekne skaut?*
- *(lehce přio opilý) Ježíš, takový ti malí špunti. Já to jste asi nechtěli slyšet. Takový pionýři je to taky asi nechcete vědět asi co? Tak sorry holky.*

6. Odpovídala: Paní okolo 75 let.

- *Dobrá den. chtěli bychom se vás zeptat. jestli znáte skauty?*

Veverka + Motýlek

1. Odpovídal: Mladší dědeček

- *Co pro Vás znamená skauting-co si o tom myslíte?*
- *Byl jsem v mládí skautem (to ještě nebyl zakázán) a mám na to dobré vzpomínky. Například, jak jsme čistili studánku. Myslím, že je to prospěšné.*

2. Odpovídala: Babička

- *Byla jste někdy skautkou?*
- *Ne. Víím, že se tam „srocuje“ mládež. Podle mě je to dobré pro tělo i pro duši.*

3. Odpovídal: Angličan kolem 45 let

- *Byl jste někdy skautem?*
- *(nevíme, co to povídal, ale snad to takto nějak bylo) Před 5 lety v Mělníku. (také se nás ptal, jestli se může někdy přijít podívat třeba i na tábor ... co máme dělat...?)*

4. Odpovídala: Bezdомovkyně

- *Setkala jste se někdy se skauty?*
- *Bohužel, ne.*
- *Odpovídal: Pán asi kolem 40 let.*
- *Jéje! Pořád. V Písku. Je tam husitský sbor, kde jsou i skauti a moji známi jsou tam vedoucí.*

5. odpovídala: Pani venku-mladá

- *Je skauting dobrá činnost pro děti?*
- *Jo, spíš jo.*
- *Odpovídala: Babička*
- *Ano, určitě. Alespoň se děti nepovalují v parku a nedělají nedobrotu.*

6. odpovídal: Pán kolem 35 let

- *Co si představíte pod pojmem „skaut“?*
- *Trempy. Je to něco jako dříve pionýři.*
- *Odpovídala: Babička*

Výbornou organizací! Chodím sem do kostel (Nejsvětější srdce Páně) a zde skauti jsou. (a pak nám asi půl hodinu povídala o životě a my se jí nemohly zbavit.)

Tip na výpravu:

Muzeum stavebnice MERKUR

Nově vznikající Muzeum stavebnice MERKUR bude slavnostně otevřeno 7.5.2006 v Polici nad Metují.

Běžná návštěvní doba je každý den mimo pondělků od 9:00 do 12:00 a 13:00-16:00.

MERKUR POLICE o.p.s.

Tyršova 341

549 54 Police nad Metují

takhle
možná také
projevuje
building ...

Toto číslo
po dlouhé
2006

Adresa
redakce: caso@blanik.info
(casopis.blanek@znam.cz)

se
team

vyšlo
zimě

pis@

ik@s